

Vzkříšení není jen zázrak

Vzkříšení (anastasis) je pro lidi, kteří přijali naději na budoucí život, skrze výkupní oběť Ježíše Krista, nejdůležitějším zaslíbením celého poselství evangelia. Na vzkříšení stojí celé křesťanské poselství. Kdyby nebyla možnost přivést k životu všechny mučedníky, kteří násilně zemřeli pro víru, bylo by jejich veškeré úsilí a oběti naprosto zbytečné. Apoštol Pavel to napsal velmi výstižně:

*„Když se tedy hlásá o Kristu, že vstal z mrtvých, jak to, že někteří mezi vámi říkají, že není vzkříšení mrtvých? **Není-li vzkříšení mrtvých, pak nevstal ani Kristus. Jestliže však Kristus nevstal z mrtvých, pak je naše zvěstování prázdné, prázdná je i vaše víra a my jsme se také stali falešnými Božími svědky -- vždyť jsme vydali svědectví o Bohu, že probudil k životu Krista, on ho však neprobudil, jestliže totiž mrtví nevstávají. Neboť jestliže mrtví nevstávají, není vzkříšen ani Kristus. Není-li však Kristus vzkříšen, je vaše víra marná, ještě jste ve svých hříších. Pak tedy zahynuli i ti, kteří v Kristu zemřeli. Máme-li naději v Kristu***

jen v tomto životě, jsme nejubožejší ze všech lidí. Avšak Kristus vstal z mrtvých, prvotina těch, kdo zemřeli. Když tedy přišla skrze člověka smrt, přišlo skrze člověka také vzkříšení mrtvých. Jako v Adamovi všichni umírají, tak také v Kristu budou všichni obživeni. Každý však ve svém pořadí: jako prvotina Kristus, potom při jeho příchodu ti, kdo jsou Kristovi, potom bude konec, až Kristus odevzdá království Bohu a Otcí a zruší každou vládu, každou vrchnost i moc.“ (1Korintským 15:13-24)

Křesťané ve velké většině vnímají Ježíšovo vzkříšení a Lazarovo oživení Ježíšem za mimořádný božský zázrak. Potíž je v tom, že slovo zázrak je spojováno s událostmi a jevy, které jsou nad naše chápání. A to, co je nad naše chápání je součástí víry, která nahrazuje naše neúplné poznání. Zde se většina z nás zastaví a dál o zázraku nepřemýšlí. Však on nám Bůh všechno nakonec ukáže. Většina z nás nebere v úvahu čas a vývoj. Poznání od dob Ježíšových v mnoha ohledech velmi vzrostlo. Písmo nás také nabádá, abychom neustrnuli v poznávání. Daniel (verš 12,4) například optimisticky prorokuje: „*Mnozí budou prohledávat a poznání se rozmnoží.*“

Pojďme se proto nad vzkříšením zamyslet z pohledu dnešních znalostí a zkušeností.

Křesťané nepřemýšlí většinou o dalších souvislostech spojených například se spravedlností. Víme sice, že Ježíš přišel na zem, aby usvědčil Božího odpůrce ze lži a podvodu tím, že prokáže správnost Božího stvořitelského díla, ale neuvědomujeme si příliš, že i vzkříšení musí probíhat na základě Boží spravedlnosti. Evangelia svědčí o tom, že naději na vzkříšení má každý, kdo uvěří, že Ježíš dal svůj život, jako výkupné za životy všech, kdo v něj doopravdy věří a byl následně vzkříšen. Reálnou uskutečnitelností se evangelia nezabývají. Fakt, že Bůh nemůže porušovat své vlastní zákony, nás vede k přesvědčení, že vzkříšení není ničím jiným než regulérním postupem. Jestliže je vzkříšení tak důležité, jak vysvětluje apoštol Pavel, nemůže jít jen o výjimečný úkon. Vzkříšení je určitě proveditelný skutek Boží moci. A to hromadně a opakovaně. Nechceme tím snižovat význam možnosti vzkříšení. Naopak, chceme ukázat biblické texty, poskytující informace, které dávají tušit, že Ježíš věděl o možnosti vzkříšení mnohem více, než víme i my dnes po dvou tisíci letech. V některých přirovnáních Ježíš jednoznačně ukazuje, že Bůh má o každém z nás úplné, do posledního detailu zachované informace. Také v hebrejských písmech najdeme odkazy na zaznamenávání informací o všech lidech.

Pojďme si ukázat biblické texty, které dávají tušit, jak pracuje náš Stvořitel se všemi informacemi, které o nás má. Je totiž pravděpodobné, že vzkříšení je založené na práci s informacemi způsobem, jaký dosud neznáme.

Kniha (knihy)

Kniha patří k nejstarším a rozhodně nejdéle používaným způsobům záznamu informací na vhodný materiál. Není proto divu, že kniha se v Bibli vyskytuje jako symbol záznamu všech důležitých informací. Například žalmista v kapitole 69 verši 29 píše o špatných, zlých lidech: *„Kéž jsou vymazáni z knihy živých a nejsou zapsáni mezi spravedlivé.“* Žalmista vlastně říká, že Bůh má a shromažďuje a doplňuje informace o každém člověku do různých knih. V Bibli se na několika místech píše o pamětních knihách a knize živých. Pamětní knihy budou na Božím soudu otevřeny a každý, kdo je v těch knihách zapsán, bude souzen¹, podle toho, co je v nich

---

1 *„Proudí a od něho vychází ohnivá řeka. Tisíců na tisíc mu slouží a myriády myriád stojí před ním. Soud zasedl a byly otevřeny knihy.“* Daniel 7:10;

„... uviděl jsem veliký bílý trůn a toho, kdo na něm seděl; před jeho tváří zmizela země i nebe a jejich místo již více nebylo. A uviděl jsem mrtvé, velké i malé, jak stojí před trůnem, a byly otevřeny knihy. Byla

napsáno. Kdo je zapsán v knize živých, má naději na trvalý život. Uvědomme si, co zde Bible popisuje! Popisuje soudní proces, při němž se využívá záznamu všeho, co jsme během života zažili, udělali, dokonce i to, co jsme kdy řekli. Ježíš na to opakovaně upozorňuje: *„Pravím vám, že z každého neužitečného výroku, který lidé promluví, vydají počet v den soudu. Neboť podle svých slov budeš ospravedlněn a podle svých slov odsouzen.“* (Matouš 12:36,37) Jinde Ježíš vysvětluje tuto věc podrobněji: *„„Člověka znečišťuje to, co vchází do úst, nýbrž člověka znečišťuje to, co z úst vychází.“ ... Ježíš řekl: „I vy jste ještě nechápaví? Nerozumíte, že všechno, co vchází do úst, jde do břicha a vypouští se do záchodu? Co však z úst vychází, vystupuje ze srdce, a to znečišťuje člověka. Neboť ze srdce vycházejí špatné myšlenky, vraždy, cizoložství, smilstva, krádeže, lživá svědectví, urážky. To jsou věci, které člověka znečišťují; ale jíst neomytýma rukama člověka znečišťuje“* (Matouš 12:11,16-20)

Zamyslíme-li se nad Ježíšovými slovy, zjistíme, že nás vlastně upozorňuje na to, že

otevřena i jiná kniha, to jest kniha života. A mrtví byli souzeni podle svých skutků, zapsaných v těch knihách. ... A kdo nebyl nalezen zapsán v knize života, byl uvržen do ohnivého jezera.“ Zjevení 20:11,12,15;

je zaznamenáváno všechno, co řekneme a budeme podle toho souzeni. Ježíš přitom neřekl nic převratného, protože stejnou myšlenku vyslovil moudrý král Šalomoun už víc než tisíc let před Kristem: *„Raduj se, mládenče, ve svém dětství a ať tě tvé srdce oblažuje ve dnech tvého jinošství, chod cestami svého srdce a za tím co vidí tvé oči. Ale věz, že za všechny tyto věci tě Bůh přivede k soudu. ... Slovo na závěr všeho, co bylo řečeno: Boha se boj a jeho příkazy zachovávej, protože toto se týká každého člověka. Vždyť Bůh každé dílo přivede na soud se vším, co je skryto, ať dobrým nebo zlým.“* (Kazatel 11:9; 12:13,14)

Uvedené texty mají jednoznačně společné to, že Bůh pracuje se všemi informacemi o nás. A kniha je symbol zaznamenávání informací. Z různých textů můžeme rozpoznat i to, že jsou různé knihy. Už jsme si řekli o knize života nebo o knihách určených pro soud a Malachijáš mluví o pamětní knize: *„Tehdy ti, kdo se bojí Hospodina, mluvili jeden s druhým a Hospodin dával pozor a slyšel. Pamětní kniha byla před ním sepsána pro ty, kdo se bojí Hospodina a kdo si váží jeho jména.“* (Malachijáš 3:16) Ale Bible se zmiňuje i o zápisech od založení světa (Zjevení 13:8; 17:8). Podobných textů je víc a některé

svědčí o tom, že Bůh stvořil všechno podle plánu, jenž zahrnuje dopředu (Jan 17:24; Efezanům 1:4; 1Petra 1:20) mnoho situací, které mohou nastat, podobně jako inteligentní lidé, když plánují a uskutečňují své záměry, snaží se počítat i s dalšími možnými variantami, které mohou nastat, jestliže jde o něco složitého a dlouhodobého.

Kniha provází člověka dodnes, ale v dnešní době už není zdaleka jedinou formou zaznamenávání informací. Dokonce už dnes umíme obnovovat věci podle záznamu z digitálního archivu. Nejběžnějším příkladem je obnova důležitých dokumentů podle naskenovaného originálu. Nebo můžeme oživit zvukové nebo filmové záznamy událostí uchovaných v archivech. Ale dnes jsou už možné i složitější způsoby obnovy. Genetici dokáží klonovat celé orgány člověka z malého množství buněk. Je více než pravděpodobné, že Bůh má od počátku k dispozici různé spolehlivé způsoby a prostředky k zaznamenávání a následně i k obnovování velmi odlišných forem života, hmoty a vůbec všech informací. Kniha je v Bibli nejspíš jen symbol pro všechny druhy záznamů informací a práce s nimi, protože s knihou mají lidé nejvíce zkušeností.

Vzkříšení není jen obnovení existujícího záznamu.

Člověk si až do nedávna neuměl představit jiný způsob záznamu a práce s ním, než je psané slovo a čtení, ale Bible naznačuje už dva tisíce let, že kniha nemusí být jediný způsob záznamu. Například když Ježíš říká: *„Což se neprodává pět vrabců za dva haléře? A ani jeden z nich není zapomenut před Bohem. ... Vždyť i všechny vlasy na vaší hlavě jsou spočteny. Nebojte se! Jste cennější než mnoho vrabců. Ale ani vlas z vaší hlavy se určitě neztratí.“* (Lukáš 12:6,7; 21:18) Ježíš tu hovoří o práci s velmi detailními informacemi o živých tvorech, včetně nás lidí a dokonce o nejmenších detailech našeho těla, jako je vlas. Pro naše předky to musely být informace tajuplné, svědčící o zázračných schopnostech Boha. Dnes už víme, že naše těla jsou utvořena podle DNA, která obsahuje genetickou informaci o celém našem těle. A je v ní i informace o délce života o možných dědičných nemocech o duševních i tělesných vlastnostech. DNA si můžeme představit jako knihu o nás, která vznikla kombinací informací získaných od otce a matky. A nejen to. Je to téměř jistě živý záznam, který se

v průběhu života může měnit. Změnám, které se projeví v příštích generacích, říkáme vývoj. Samozřejmě my laici nevíme mnoho o procesech, které utvářejí DNA v zárodku naší budoucí existence a pozměňují ji během života, ale pro náš účel stačí si představit, že genetický kód je jedním z Bohem vytvořených způsobů zápisu a přenosu jednoho druhu informací. A takových druhů informací a způsobů práce s nimi může být mnohem víc.

Nás v tuto chvíli zajímá jen to, co se může týkat Bohem slíbeného vzkříšení. V úvodu jsme citovali apoštola Pavla, který vysvětluje důležitost možnosti vzkříšení. Ani s dnešními znalostmi a s moderními technologiemi si pravděpodobně neumíme reálně představit, jaké možnosti má náš stvořitel, který stvořil náš svět i nás samé a dal mu všechny zákony a vlastnosti. Jisté je, že své dílo dokonale zná a pracuje s ním. I když to možná mnohým tak nepřipadá, když vnímají šířící se zlo a chaos. Ale to je jiné téma. Připomeňme si proto slova apoštola Pavla, která popisují nejen rozmanitost Božího stvoření, ale naznačuje i, jak bude probíhat vzkříšení k nepomíjitelnému životu:

„Denně umírám -- jakože vy, bratři, jste moje chloubka, kterou mám v Kristu Ježíši, našem Pánu. Jestliže, po lidsku řečeno, jsem v Efesu

bojoval s šelmami, co mi to prospěje? Jestliže mrtví nevstávají, jezme a pijme, neboť zítra zemřeme.' Neklamte se: ‚Špatné řeči ničí dobré mravy.‘ Vystřízlivějte, jak se sluší, a nehřešte. Vždyť někteří z vás nemají ani ponětí o Bohu. Říkám to k vašemu zahanbení. Někdo však řekne: ‚Jak vstanou mrtví?‘ ‚V jakém těle přijdou? ‘Pošetilý člověče! To, co zaséváš, neobživne, jestliže to neumře. A co zaséváš, není to tělo, které má vzniknout, nýbrž holé zrno, například pšeničné nebo nějaké jiné. Bůh mu však dává tělo, jak to sám chtěl: každému semeni jeho vlastní tělo. Není každé tělo stejné, nýbrž jiné je tělo lidské, jiné je tělo dobytka, jiné tělo ptáků a jiné tělo ryb. A jsou těla nebeská a těla pozemská, ale jiná je sláva nebeských a jiná pozemských. Jiná je sláva slunce, jiná je sláva měsíce a jiná je sláva hvězd. Neboť hvězda od hvězdy se liší ve slávě. Tak je tomu i při vzkříšení mrtvých: Zasévá se v porušitelnosti, vstává v neporušitelnosti; zasévá se v potupě, vstává ve slávě; zasévá se v slabosti, vstává v moci. Zasévá se tělo duševní, vstává tělo duchovní. Je-li tělo duševní, je také tělo duchovní. Tak je i napsáno: První člověk, Adam, se stal duší živou, poslední Adam Duchem oživujícím. Ale ne nejprve duchovní, nýbrž duševní, a potom duchovní. První člověk je ze země, z prachu,

druhý člověk Pán z nebe. Jaký je ten pozemský, takoví i ti pozemští; a jaký ten nebeský, takoví i ti nebeští. A jako jsme nesli podobu pozemského, nesme také podobu nebeského. Toto vám říkám, bratři, že tělo a krev nemůže být dědicem Božího království ani porušitelné nebude dědicem neporušitelného. Hle, říkám vám tajemství: Ne všichni zemřeme, ale všichni budeme proměněni, naráz, v okamžiku, při zvuku poslední polnice. Zazní polnice, a mrtví vstanou jako neporušitelní a my budeme proměněni. Neboť toto porušitelné tělo musí obléci neporušitelnost a toto smrtelné musí obléci nesmrtelnost. Když toto porušitelné tělo oblékne neporušitelnost a toto smrtelné oblékne nesmrtelnost, tehdy se uskuteční slovo, které je napsáno: ‚Smrt byla pohlcena ve vítězství.‘ ‚Kde je, smrti, tvé vítězství? Kde je, smrti, tvůj osten? ‘Ostnem smrti je hřích a mocí hříchu je Zákon. Budiž dík Bohu, který nám dává vítězství skrze našeho Pána Ježíše Krista. Tak tedy, moji milovaní bratři, buďte pevní a nepohnutelní, stále se rozhodněte v Pánově díle, věduce, že vaše námaha není v Pánu zbytečná.“

Pavlovy dopisy jsou považované za velmi těžké na porozumění². A tato část opravdu není jednoduchá. Věnujme proto pozornost jen těm textům, které souvisí se vzkříšením.

*„Jiná je sláva slunce, jiná je sláva měsíce a jiná je sláva hvězd. Neboť hvězda od hvězdy se liší ve slávě. **Tak je tomu i při vzkříšení mrtvých: Zasévá se v porušitelnosti, vstává v neporušitelnosti;**“*

Z tohoto textu je zřejmé, že vzkříšení není jen prostá obnova původního stavu. I bez složitých úvah najdeme srozumitelné a logické důvody, proč nemůže jít o prostou obnovu původního stavu člověka. Řekněme, že by šlo o křesťana, kterého rozsápaly šelmy, nebo zemřel na popravišti. Nemá smysl obnovovat člověka se zraněními neslučitelnými se životem. Nebo kdyby šlo o křesťana, který umřel na nějakou vážnou nemoc nebo prostě sešlostí věkem. Z těchto jednoduchých příkladů je dobře vidět, že vzkříšené tělo nebude stejné jako v době

---

² „A trpělivost našeho Pána považujte za záchranu, jak vám to napsal i náš milovaný bratr Pavel podle moudrosti, která mu byla dána, [16a](#) jak to napsal i ve všech dalších listech, v nichž o tom mluví. Jsou v nich některé těžko srozumitelné věci, které neučení a neupevnění lidé překrucují, jako i ostatní Písma, ke své vlastní záhubě.“ 2 Petra 3:15,16;

smrti. Slovo „*neporušitelnost*“ dává pochopit, že vzkříšení budou zdraví jedinci plní života.

„Zasévá se tělo duševní, vstává tělo duchovní. Je-li tělo duševní, je také tělo duchovní.“ ³

Tohle už je mnohem těžší. Co si máme představit pod pojmem „*tělo duchovní*“? Zde musíme být velmi opatrní, abychom nespekulovali více, než nám Písmo umožňuje.

„A jako jsme nesli podobu pozemského, nesme také podobu nebeského. Toto vám říkám, bratři, že tělo a krev nemůže být dědicem Božího království ani porušitelné nebude dědicem neporušitelného. Hle, říkám vám tajemství: Ne všichni zemřeme, ale všichni budeme proměněni, naráz, v okamžiku, při zvuku poslední polnice.“

A je to zde. Pokud nezemřeme, budeme proměněni. Budeme mít podobu toho nebeského. Ti co budou vzkříšení k trvalému

---

3 Některé překlady překládají řecké slovo **psychikos** českým „tělesné“ viz: „*Rozsívá se tělo tělesné, vstane tělo duchovní. Jest tělo tělesné, jest i duchovní tělo.*“, (Kralická bible 1613) patrně proto, aby zdůraznily, že jde o naše současnou formu existence, ale slovo „duševní“ se mi zdá být přesnější, neboť naše současná forma existence je nazvána v Bibli duší a zahrnuje, tělesné i duševní vlastnosti. Na této platformě se má vyvinout duchovní osobnost.

životu, budou mít asi stejnou podstatu, jako ti, co budou proměněni. A vezmou na sebe podobu toho nebeského. Mluvíme o vzkříšení k trvalému životu. O jakou podobu se jedná? Musíme vycházet z Bible.

„I řekl Bůh: Učiňme člověka k našemu obrazu, jako naši podobu, aby panovali nad mořskými rybami, nad nebeským ptactvem, nad dobyt看kem a nad celou zemí i nad všemi plazy pohybujícími se na zemi. Bůh stvořil člověka ke svému obrazu, stvořil ho k obrazu Božímu, stvořil je muže a ženu.“ 1Mojžíšova 1:26,27;

Zpráva uvádí, že jsme byli stvoření k Božímu obrazu, jako jeho podoba. Adam se svou ženou však byli pouze živou duší. Bůh Adamovi řekl, že je prach a v prach se obrátí. To však řekl, až po provinění, kterého se dopustil. Je nepravděpodobné, že před proviněním byl víc než prach země, ale stal se porušeným. Kdyby had nesvedl naše prarodiče k provinění, byli by sice „jen“ živé duše, ale nebyli by porušení. A podle všech ostatních informací, které nám Písmo nepřímou dáává, nebyli lidé stvoření duchovně dokonalí, ale jen tělesně, jako živé duše. Prostě bylo vytvořeno tělo, do něhož Bůh vdech dech života. Duchovně jsme se měli teprve vyvíjet. Pavel náš logický úsudek potvrzuje:

*„Zasévá se tělo duševní, vstává tělo duchovní. Je-li tělo duševní, je také tělo duchovní. Tak je i napsáno: První člověk, Adam, se stal duší živou, poslední Adam Duchem oživujícím. **Ale ne nejprve duchovní, nýbrž duševní, a potom duchovní.**“⁴ (1 Korintským 15:44)*

Na tělesně-duševní platformě vzniká a vyvíjí se tělo duchovní. Bůh inteligentním bytostem, jež stvořil, dal určitý cíl, ke kterému mají směřovat. Vyvíjet se. Člověk měl dospět z tělesného člověka (vyjádřeno biblicky duše živá) v duchovního člověka. Teprve potom by byl dokonalým Božím obrazem.

Podoba člověka je nejbližší podobě andělů z prvních nebes. K jejich podobě jsme byli utvořeni. Dokládá to řada příběhů zapsaných v hebrejských písmech, kde dochází setkání lidí s anděly. Autor dopisu Židům, když píše o Ježíšově původu, mimo jiné říká: *„Vidíme však, že Ježíš, který byl trochu ponížěn pod*

---

4 Některé překlady překládají řecké slovo **psychikos** českým „tělesné“ viz: *„Rozsívá se tělo tělesné, vstane tělo duchovní. Jest tělo tělesné, jest i duchovní tělo.“*, (Kralická bible 1613) patrně proto, aby zdůraznily, že jde o naše současnou formu existence, ale slovo „duševní“ se mi zdá být přesnější, neboť naše současná forma existence je nazvána v Bibli duší a zahrnuje, tělesné i duševní vlastnosti. Na této platformě se má vyvinout duchovní osobnost.

anděly, protože vytrpěl smrt, je korunován slávou a ctí ...“ a o několik kapitol dále píše: *„Nezanedbávejte pohostinnost; vždyť skrze ní někteří nevědomky pohostili anděly.“*, Z textů je zřejmé, že postavení Ježíše, v lidské existenci je jen o trochu nižší, než jsou andělé a podobnost andělů s lidmi je taková, že je ani od lidí nemusíme rozeznat. Ježíš, když Saduceům vysvětluje, jak to bude s lidmi po vzkříšení, říká: *„Neboť když vstanou z mrtvých, nežení se ani se nevdávají, ale jsou jako andělé v nebesích.“*“ (Marek 12:25) Co to znamená? Lze předpokládat, že po vzkříšení budeme ještě blíže andělům, než jsme nyní. I náš mozek je zřejmě připraven plnit mnohem více funkcí, než využíváme dnes. Ví se celkem jistě, že náš mozek využíván jen z malé části. Bez Adamova hříchu by se naše duchovní tělo vyvíjelo k obrazu Božímu, bez nutnosti umírat. Otázkou zůstává, zda ti jichž se týká vzkříšení, o němž píše Pavel, budou zároveň i duchovně dospělí k obrazu Božímu, podle původního Božího záměru.

Vzkříšení proto není v žádném případě obnovení člověka do původního porušeného stavu. Vzkříšení k trvalému životu je pravděpodobně náhradní řešení pro dovršení původního Božího záměru, abychom dospěli

v duchovně dospělého člověka a tak se stali Božím obrazem. První vzkříšení nemůže proto být pouhou obnovou, ale je dokončením vývoje, k němuž jsme měli od počátku všichni směřovat.

Vzkříšení bude

Když starověký antický učenec řekl: „*Vím, že nic nevím*“, považují to rozumní a vzdělaní lidé za velikou moudrost. Jestliže si uvědomíš, třeba i na základě této malé biblické studie, jak málo víme o skutečném poznání, které nám Písmo nabízí, posune se o velký kus i tvá moudrost. Jestliže to podpoří tvou touhu poznat Písmo, aby jsi se víc dověděl o Bohu a jeho záměrech s námi, tvá námaha nebude marná. Moudří lidé to věděli už dávno, před tisíci lety. Například autor žalmu 111:10 zpívá: „*Počátek moudrosti je bázeň před Hospodínem; je to velmi rozumné od všech, kdo tak činí. Jeho chvála zůstává navěky.*“

Ježíš ve svých podobenstvích a příkladech popsal, že Bůh zná naše životy do všech detailů, a když hovoří o stavu člověka po vzkříšení, říká, že budeme jako andělé v nebi.

Tím, mimo jiné řekl, že ti, co zemřou, budou vzkříšeni do vyšší formy existence, než v jaké jsme nyní. Nebudeme vzkříšeni, jako tělesní lidé, ale jako lidé duchovní a budeme blíží andělům, než jsme dnes. Z hebrejských písem a v Pavlových dopisech se dozvídáme, že jsme sice byli stvořeni jako lidé duševní, tedy z masa a krve, s duševními vlastnostmi, ale kdyby nedošlo k provinění, k němuž had svedl naše prarodiče, mohli jsme v neporušenosti dospět k duchovní formě pravděpodobně i bez umírání. Naznačují to Pavlova slova o tom, že ne všichni zemřeme, ale všichni budeme proměněni naráz za zvuku poslední polnice. Vzkříšení se ve světle Pavlových slov jeví jako náhradní řešení pro dosažení původního cíle. Abychom dospěli k obrazu Božímu, jak ho reprezentoval Ježíš, jenž sám říkal, „*Kdo vidí mne, vidí Otce*“.

Bible nám však říká ještě mnohem více. Říká, že není jen jedno vzkříšení. „*Blahoslavený a svatý, kdo má podíl na prvním vzkříšení; nad těmi druhá smrt nemá pravomoc, nýbrž budou kněžími Božími a Kristovými a budou s ním kralovat tisíc let.*“ Zjevení 20:6; Janovo proroctví mluví o prvním vzkříšení. Blahoslavení jsou ti, jichž se první vzkříšení týká. První vzkříšení mají již trvalý život jistý.

Ale je tu jiné vzkříšení, o němž mluvil apoštol Pavel před římským místodržitelem Felixem: „*A mám naději v Bohu, kterou i oni sami chovají, že jistě nastane vzkříšení spravedlivých i nespravedlivých.*“ Skutky 24:15; Můžeš vidět, jak bohatá je Bible na informace, které jsou v naší době už spíše pochopitelné než pro naše otce a dědy. Vzkříšení už se nám nemusí jevit jen jako nepochopitelný zázrak, ale jako reálný a úžasný projev Boží moci, prostředek pro spravedlivé a milosrdné východisko k dosažení původního Božího záměru, abychom žili trvale jako duchovní lidé podle Božího obrazu.